Lietas Nr. 11410032214
Lietas arhīva Nr. K17-0124-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā, 2015.gada 18.jūnijā

Jūrmalas pilsētas tiesa
tiesnese S.Beļajeva
ar tiesas sēžu sekretāri I.Štokmani un tulci A.Urpenu
piedaloties prokurorei O.Žilkinai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu */pers.D/* personas kods /personas kods/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers.D/ *nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli***.**

2014.gada aprīlī izmeklēšanai precīzi nenoskaidrotā laikā /pers.D/ izmeklēšanai precīzi nenoskaidrotos apstākļos, atrodoties savā dzīves vietā /adrese/, ieguva uz /pers.F/ (/pers. F/) vārda reģistrēto maksāšanas līdzekli: AS "SEB" maksāšanas karti Nr./numurs/, kas dod iespēju veikt darījumus ar uz /pers.F/ vārda atvērtā norēķinu konta AS "SEB" Nr./numurs/, esošajiem naudas līdzekļiem, un maksāšanas kartes PIN-kodu, kas dod iespēju, izmantojot šo karti, izņemt naudu bankomātos. Izmantojot iepriekš minēto maksāšanas līdzekli, /pers.D/ nelikumīgi veica šādas darbības: 2014.gada 12.aprīlī, ap pulkst. 8:24 AS "SEB" bankomātā ATM60500 /adrese/, Jūrmalā, ievadot viņam zināmo PIN-kodu, četras reizes izņēma 50 EUR, kopā 200 EUR; turpinot noziedzīgo nodomu 2014.gada 12.aprīlī, izmeklēšanai precīzi nenoskaidrotā laikā, AS "SEB"' bankomāta ATM 46150 Talsu šosejā 29, Jūrmalā, ievadot viņam zināmo PIN-kodu, četras reizes izņēma 20 EUR, kopā 80 EUR; turpinot noziedzīgo nodomu 2014.gada 13.aprīlī, ap plkst. 9:15 AS "SEB" bankomātā ATM68310 Viestura ielā 22, Jūrmalā, ievadot viņam zināmo kodu, izņēma 50 EUR; turpinot noziedzīgo nodomu 2014.gada 15.aprīlī, ap plkst. 20:53, AS "SEB" bankomātā ATM44730 Dubultu prospektā 19, Jūrmalā, divas reizes izņēma 50 EUR, kopā 100 EUR.

Tādā veidā /pers.D/ nelikumīgi, izmantojot svešu maksāšanas līdzekli: uz /pers.F/ vārda reģistrēto AS "SEB" maksāšanas karti Nr./numurs/, AS "SEB" bankomātos kopumā izņēma 430 EUR, nodarot /pers.F/ materiālo zaudējumu.

Ar savām darbībām /pers.D/ izdarīja noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais tiesas sēdē sevi par vainīgu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnībā, kompensācijas pieteikumu atzina daļā par 130 EUR piedziņu, lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanas laikā veikt tikai daļā par cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju, pārējā apsūdzības daļā lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē neveikt, par ko parakstījās tiesas sēdes protokola pielikumā.

Prokurors un cietusī tiesas sēdē uzskatīja par iespējamu pierādījumu pārbaudi tiesas sēdē izdarīt tikai daļā par cietušās pieteiktā kaitējuma kompensāciju.

Motīvu daļa

Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka tiesa var pieņemt lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu attiecībā uz visu apsūdzību vai tās patstāvīgu daļu tikai ar nosacījumu, ka: apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā; tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu; apsūdzētais, bet obligātās aizstāvības gadījumos arī viņa aizstāvis (..), piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai. (..)Ja apsūdzētais nepiekrīt tikai kaitējuma kompensācijas apmēram un ja šis apmērs neietekmē noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, tiesa var veikt pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par kompensācijas apmēru.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi apsūdzētā, prokurora un cietušās viedokļus jautājumā par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē, ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzīst un piekrīt pierādījumu pārbaudes izdarīšanai tiesas izmeklēšanā tikai daļā par kompensācijas pieteikumu, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā ir nepieciešama tikai daļā par kompensācijas pieteikumu, līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā tiek izdarīts tikai daļā par kompensācijas pieteikumu, pārējā apsūdzības daļā pierādījumu pārbaude netiek veikta.

Tiesa atzīst, ka /pers.D/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, nodarīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, /pers.D/ izdarījis smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, kā atbildību mīkstinošu apstākli /pers.D/ tiesa konstatē vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, /pers.D/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

/pers. D/ noskaidrots: dzīvo deklarētajā dzīvesvietā – /adrese/ (lietas 59.lapa), nestrādā, 2.grupas invalīds, nav sodīts, narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 67.lapa), sastāv psihoneiroloģiskā kabineta uzskaitē (lietas 68.lapa).

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētā personību, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – *panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas*, izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī viņa izvēli sadarboties ar procesa virzītāju, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktu, izvēloties vienkāršākā procesa veidu - veikt tiesas izmeklēšanu ar pierādījumu pārbaudi tikai daļā par kompensācijas pieteikumu, tiesa atzīst, ka /pers.D/ sodīšana un labošana ir iespējama,

nepiemērojot reālu brīvības atņemšanas sodu. Tiesa atzīst, ka pie soda noteikšanas /pers.D/ piemērojams Krimināllikuma 55.pants, nosakot viņam sodu nosacīti ar pārbaudes laiku, jo lietas izskatīšanas gaitā tiesa ir guvusi pārliecību, ka /pers.D/ nožēlo izdarīto, sapratis noziedzīgā nodarījuma kaitīgās sekas un turpmāk noziedzīgos nodarījumus neizdarīs. Tiesa nekonstatē pamatu piemērot /pers.D/ sankcijā paredzētos alternatīvos sodus – naudas sodu, jo viņš nestrādā, savukārt piespiedu darbu /pers.D/ nevar noteikt, jo viņš ir otrās grupas invalīds. Saskaņā ar judikatūras *(Augstākās tiesas 2014.gada 16.jūnija lēmumā Nr.SKK-0154/14 (lietas Nr.11360012508))* un krimināltiesību teorijas atziņām: „.. saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Juridiskajā literatūrā noteikts, ka darbnespējīgas personas ir invalīdi, pensionāri, grūtnieces u.c. *(sk.Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs.Vispārīgā daļa. Rīga: Firma „AFS", 2007., 144.lpp.)".*

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam 2014.gada 22.augustā piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 72.lapa) atstājams spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Cietusī/pers. F/ pieteikusi kaitējuma kompensāciju 430 EUR apmērā par viņai nodarīto mantisko katējumu.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka *katram ir jāatlīdzina zaudējumi, kurus viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.*

Tiesas sēdē cietusī /pers.F/ uzturēja kompensācijas pieteikumu 430 EUR apmērā, norādot, ka apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā viņai nodarīts materiālais kaitējums.

Apsūdzētais tiesas sēdē kaitējuma kompensācijas pieteikumu atzina tikai daļēji, tas ir, 130 EUR apmērā, paskaidrot, ka naudas summu 200 EUR apmērā viņš ir atdevis /pers.F/, kā arī ir apmāksājis /pers.F/ sniegto medicīnisko palīdzību 180 EUR apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka *personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.*

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu*, kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.*

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmā daļa noteic, ka (..) *pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs (..).*

Ar AS "SEB banka" konta pārskatu pierādīts, ka laika posmā no 2014.gada 12.aprīļa līdz 2014.gada 15.aprīlim no /pers.F/ (/pers. F/) bankas konta izņemti naudas līdzekļi kopsummā 430 EUR apmērā (lietas 9.-10.lapa).

Ar liecinieces /pers. I/, kas ir apsūdzētā un cietušās meita, liecībām, kuras nolasītas tiesas sēdē Kriminālprocesa likuma 501.panta trešās daļas kārtībā, pierādīts ka mātes /pers.F/ bankas karti viņa ir izņēmusi no tēva /pers.D/ kabatas, kad tēvs bija ieradies pie viņas ciemos un atdevusi to mātei /pers.F/ (lietas 56.lapa).

Ar AS "SEB banka" 2014.gada 20. maija vēstuli Nr.2014-21.8.1-141 un tās pielikumiem - video izdrukām no bankomātiem (lietas 35.-47.lapa), kā arī liecinieces /pers. I/ liecībām pierādīts, ka apsūdzētais, izmantojot uz cietušās vārda reģistrēto

maksāšanas līdzekli ir izņēmis naudas summu 430 EUR apmērā (56.lapa). Faktu par naudas summas 430 EUR izņemšanu neapstrīd arī apsūdzētais.

Pārbaudot apsūdzētā apgalvojumu par izņemtās naudas summas daļēju atmaksāšanu cietušajai, tiesa secinājusi, ka faktu par izņemto naudas līdzekļu atdošanu /pers.F/ apsūdzētais nav pierādījis. No atveseļošanas centra "/Nosaukums/" 2015.gada 20.februāra kvīts un čeka (lietas 116.lapa) redzams, ka medīciniskos pakalpojumus apmaksājusi /pers.F/, nevis /pers.D/.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst cietušās /pers.F/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par pamatotu un apmierināmu 430 EUR apmērā.

Lietiskie pierādījumi: CD disks ar videoierakstiem un SIA "Autobusu parks" biļete, pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas iznīcināmi.

Procesuālie izdevumi lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.,511., 514., 520., 523., 530.pantiem, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrās daļas un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanas sodu uz 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, sodu /pers.D/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.pantu, /pers.D/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc savas dzīves vietas.

Piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā atstāt spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lietiskos pierādījumus: CD disku un SIA "Autobusu parks" biļeti pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas – iznīcināt.

Cietušās/pers.F/ kompensācijas pieteikumu apmierināt.

Piedzīt no /pers.D/ par labu /pers. F/ kompensāciju par nodarīto mantisko kaitējumu 430 EUR (četri simti trīsdesmit euro 00 euro centi).

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, 10 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Jūrmalas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums lietā pieejams 2015.gada 2.jūlijā.

Tiesnese S.Beļajeva